

VECKOBLADET

31

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1986 12:e årg

Lösnummerpris 2:00

Fredagen den 17 oktober

Kommunala rock-and-roll-förvaltningen?

Det var nog många som fick en smärre chock när de läste föreningen Kulturmejeriets förslag till budget. Man ville ha 1.7 miljoner i kommunalt bidrag. Det kan knappast tolkas som annat än uttryck för något slags identitets-kris. Kulturmejeriet har ju sitt ursprung i allaktivitetsrörelsen från slutet av 60-talet och kampen för att förverkliga drömmen om ett musikhus kännetecknades länge av fantasifulle utomparlamentariska aktioner.

Omständigheterna i form av oförstående politiker – länge var det faktiskt bara vpk som stod på deras sida – tvingade fram andra arbetsformer och annan organisation. Föreningen Kulturmejeriet har varit mycket skicklig och beslutsam. Man har behärskat och utnyttjat mängder av påtryckningsvägar. Men samtidigt har man tvingats bli alltmer taktisk och förslagen och organiserat sig farligt långt bort från den glada spontaniteten. De gamla aktivisterna har blivit mer och mer ombudsmannalika.

Det här har säkert varit nödvändigt och det finns absolut ingen anledning till moraliserande, men risken är att man förlorar sympatisörer bland allmänheten och bland politikerna. Det är ock-

så ofrånkomligt att man själv förändras. Efter mer än tio år finns det nog ingen som tycker att idealistiskt, oavlönat slit är så jävla tjuvigt längre. Man vill ha lite mer än bara beröm som lön för mödan. Då är det lätt att man börjar snekla på hur det är på kommunens egna fritids-gårdar. Man blir kliven.

Jag tror att det i mitt tycke olycksaliga budgetförslaget kommit till under sådan vacklan. André Waldhörs uttalande i Arbetet den 8.10 tyder på att Kulturmejeriet både jämfört sig med en kommunal fritidsgård och med kommunens övriga ideella föreningar. Rapporter från mötet i måndags mellan föreningen och politikerna i fritidsnämnden förstärker det intrycket.

Det är därför bra att fritidsnämndens politiker påminner funktionärerna på Kulturmejeriet om de villkor som gäller för idrottsrörelsen m fl. För det är ju faktiskt så att idealitet och oavlönat arbete utgör ryggraden även där. Det är bara storklubbar som har råd att hålla sig med någon enstaka avlönad funktionär.

Nu tycker jag att Kulturmejeriet har rätt att kräva positiv särbehandling. Det finns mycket

hos dem som är unikt och oprövat åtminstone här i Lund, och man kan inte än på många år räkna med samma insatser av föräldrar och veteraner som i andra föreningar.

Jag tror inte att någon, som engagerat sig i eller för Kulturmejeriet har tänkt sig en ny fritidsgård eller en kommunal Rock 'n' Roll-förvaltning. Därför är det nödvändigt att diskussionerna om mejeriet i fortsättningen kommer att handla om innehåll och former för verksamheten och att ungdomarnas egna arbetsinsatser sätts i centrum.

Rolf L Nilson

Angrip borgarna!

I VB nr 29/86 finns en artikel under rubriken "Tjänstemannamygel" som behandlar de ändrade reglerna för kommunalt bostadstillägg för handikappade, KBH. Skribenten misstänker tjänstemännen på socialförvaltningen för att ha smugit på politikerna ett dåligt förslag. Jag tror att det är mer sannolikt att den tjänsteman som utarbetade förslaget inte själv var klar över de möjliga konsekvenserna av de tillägg som gjordes till gällande regler, liksom inte Kommunala Handikapprådet eller tillfrågade kuratorer på Lunds lasarett var det. Först när tillämpningen av reglerna preciserades vid ett arbetsutskottsmöte i mars stod det klart att den borgerliga majoriteten gör en tolkning som innebär att den inkomstrelaterade bedömning som reglerna förutsätter inte längre tillämpas.

Glädjande nog är slaget ännu inte över. Torsdagen den 23 oktober kl 19 anordnar HCK en paneldebatt i Stadshallen över ämnet "Utvecklingen inom social service för handikappade i Lund". Dit kan man gå och angripa borgarna, också för beslutet om KBH. Och sedan kommer ju budgetdebatten i fullmäktige...

Ulla Hansson

vpk-suppleant i socialnämnden

Eritrea

Det antiimperialistiska arbetet i Lund har haft sina svackor, men här har dock funnits en glöd som aldrig slocknat. När Vietnam blev fritt och hamnade i efterkrigsbyggets oromantiska period spred sig ointresset i landet, men i Lund framhärade Solidaritet med Vietnam. En av förgrundspersonerna i detta arbete förblev Gunnar Stensson från Klostergården.

Detta påminns man om när man tittar i den nyutkomna solidaritetsbulletinen *Eritreanytt* (prenumeration 40 kr, pg 486 37 39-1 Lund), för var finns redaktionen om inte hos nämnda person. Lund är nämligen även centrum för stödarbetet till Eritreas befrielseströrelse(r) sedan många år tillbaka. Grupper finns dock också i andra delar av landet som Luleå, Piteå, Uppsala och Stockholm. Tillsammans utgör de "Eritreagrupperna i Sverige" (Egis). De har direkt stöd av Sida.

Härskaror

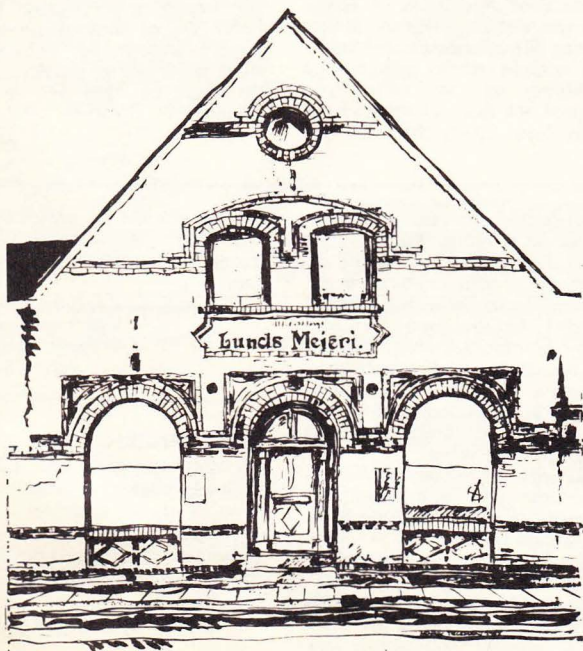
Första numret ger på olika sätt bakgrunden till Eritreas befrielsekamp som tog sin början 1961, året innan Haile Selassie annekterade landet. Sedan dess har förstås mycket hänt inom befrielseströrelsen och den väpnade kampen. Just nu tycks EPLF vara den klart ledande kraften som framgångsrikt försvarar en stor del av territoriet mot överste Mengistu härskaror som är talrika som gräshoppor (dessutom plågas landet av riktiga sådana).

EPLF vill ha fred och folkomröstning om landets framtid. Egis stöder detta och arbetar också för olika humanistiska projekt, tex vaccinering av barn. Men just i dessa dagar hotar en storoffensiv där Sovjet indirekt deltar med materiel och militära rådgivare. En gång i tiden stödde Sovjet eritreanernas krav på oberoende, men tydligen kan de konstet att byta sida över en natt.

Glad nyhet

En glad nyhet på numrets sista sida berättar att etiopiska stridsflygplan sprängts av eritreansk gerilla på Asmaras flygplats. En annan nyhet är att i provinsen Tigray det bildats ett marxist-leninistiskt parti. Huruvida det är en glad nyhet eller inte återstår att se.

FH

Inför betkampanjen

Efter årets hyrestopp är det dags för hyrestopp

De förbättringar av bostadsbidragen i Lund som vpk och socialdemokraterna föreslår i nästa års budget innebär inte några större omvälvningar men de kan mildra effekterna av klassamhället något och göra det lite lättare för låginkomsttagarna att klara av kostnaderna för en rimlig boendenivå. Egentligen handlar det om enkel vardagsolidaritet.

De borgerliga partierna är naturligtvis inte intresserade av någonting sådant. Miljöpartiet – som inte vill stå vare sig till höger eller vänster utan sväva mera fritt – är inte heller intresserat. I en tidigare fullmäktigedebatt sa deras representant att de strävar efter nolltillväxt och därför inte vill förbättra bostadsbidragen – de kan ju fungera som allmänt konsumtionsstöd. Man måste vara ordentligt instängd i den miljöpartistiska tankevärlden för att inte kalla en sådan omedvetenhet för cynism.

Vpk är det enda parti som vill ge LKF ekonomiskt stöd för att sänka hyran. Hyresnivån hos LKF bestämmer hyresnivån också i privatägda hyreshus. I Lund finns det dubbelt så många lägenheter i privatägda hyreshus som hos LKF så kommunen behöver endast betala en liten del av kostnaderna för hyressänkningen. Resten får privatägarna stå för genom minskade hyresintäkter.

Det har de råd med. På sitt försiktiga utredningsspråk uttrycker bostadskommittén det så här: "En mycket stor del av det äldre beståndet av hyreslägenheter ägs av enskilda. Lägenheter i enskilt ägda hyreshus har i stort sett samma hyror som jämförbara lägenheter i allmännyttiga bostadsföretag. Emellertid behöver hyrorna i den enskilda sektorn, allmänt sett, inte täcka relativt höga kostnader för lån i yngre fastigheter i samma utsträckning som i den allmännyttiga sektorn. Det inverkar gynnsamt på lönsamheten i förvaltningen av de enskilt ägda hyresfastigheterna".

Lägre hyresnivåer betyder alltså inte någon katastrof för privata fastighetsägare. Om stödet till LKF fortsätter några år kommer emellertid bostadsfastigheter att bli mindre intressanta som kapitalplacersobjekt. Det är också en av avsikterna bakom förslaget.

En etta

på Knut den stores torg köptes härförloden för 135 000. Det är illa nog att lägenhetspriserna är så uppskrivade i centrala Lund. Men värre är att lägenheten bara ska användas till övernattning ett par gånger i månaden. Det blir ändå billigare än hotell, tror köparen.

Vi kan tänka oss angelägnare användning av centrala smålägenheter.

Förnyelsen av regeringen med nya statsråd är naturligtvis en händelse av så stora dimensioner att det skulle vara förmått att uttala sig från Lunds begränsade horisont. Att helt hålla käften förmår vi dock inte.

Soda nyheter och dåliga

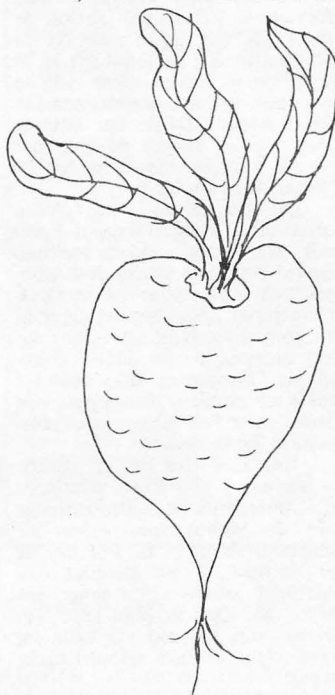
Den goda nyheten är att krigshandelsminister Hellström fick kicken – inte en dag för tidigt. Finns det nån rättvisa så bör han bli prickad i konstitutionsutskottet för sina lögnor om vapenaffärerna. Den tråkiga nyheten är att han blev jordbruksminister. Lundarisdagsmannen Lennart Pettersson (s) skriver i Arbetet att Hellström har en "intellektuell och akademisk framtoning", men det tyder nog mest på låga anspråk. Vad gäller nyutnämnde fritids- och turistministern Lönnqvist så minns vi honom som en glad garçon från korridorerna på AFs tredje våning och han verkar ha fortsatt i den stilen. Står man utanför både studentkårens myglarkretsar och Svenska Bordtennisförbundet är det fullt möjligt att behärska sin entusiasm över den utnämningen. Lennart Pettersson beklagar bristen på skåningar i regeringen trots att Lönnqvist är född och upp vuxen i Malmö. Det är oklart vilken signifikans det uttalandet har, men Lönnqvist pratar onekligen blekingska och det är fler associationer som leder till Larry Andow.

Min olust bottnar nog i åsikten att statsråd i en socialdemokratisk regering borde ha något mer än en sorts allmän styr- och ställkompetens. Lite idéer, t ex grundade i en socialistisk övertygelse, behövs för att inte hamna i opportunist eller bli fånge i kanslihusapparaten. Bengt Lindqvist och Bengt Göransson passerar en sådan test, men nog verkar det lite klen i övrigt.

Heta år

För den som är intresserad av mygel på hög nivå är boken "De heta åren" av Sven Bergquist (Timbro 1985) en rik källa. Uppslaget att läsa den fick jag av Lotte Möllers lättsamma men väl täckande reportage i Vi om Barsebäck inför marschen i augusti. Boken finns, efter ingripande av VB, nu också att låna på Stadsbiblioteket.

Sven Bergquist är informationschef på Sydskraft sedan 1977. Han var tidigare verksam som politisk journalist på Kvällsposten och han skriver därefter, men det hör s a s till bilden. Inte heller får man låta hindra sig av att boken är ett beställningsarbete från de tacksamma aktieägarna (dvs i huvudsak inneväna i ett antal sydsvenska kommuner) till en avgående VD, Göran Ekberg. Bokens huvudattraktion är den inblick den ger i ett, som det gärna framställer sig själv, allmännyttigt företag och det tankeliv och den föreställningsvärld som råder där. Hjältarna är Sydskraftfolket som i ett svårt opinionsläge lotsade genom startandet av ännu en reaktor, det är dåvarande statssekreteraren, nuvarande Televerkschefen Tony Hagström, det är Nicolin och Bildt

och Tham, det är professor Ingmar Ståhl. Skurkarna är media-vänstern, Olle Alsén på DN, det är Olof Johansson, demonstranterna, det är professor Hannes Alfvén. PR-triumferna skildras – man satsade några miljoner på utbildning av Sydkrafts egen personal och fick utdelning i form av att dessa kunde driva ett eget

formellt fristående propagandorgan inför folkomröstningen – ni minns väl REOS-märket med glödlampan? Här återges med glilande ett fullständigt groteskt middagstal från en bolagsmiddag på Savoy i Malmö, hållet av Allan Nilsson, då VD i Solidar i Malmö och revisor i Sydskraft. Till bilden av Sydskraft hör nämligen att dess styrelse långa tider dominerats av socialdemokrater som Oscar Stenberg och Arne Lundberg.

Gudarna ska veta att vi bland linje 3-folket sagt och gjort en del dumheter. Men den sortens cynism och hänsynslöshet som tydligen odlas i Sydkrafts direktions- och styrelserum har i varje fall aldrig jag träffat på bland kärnkraftsmotståndare. Däremot ska jag gärna erkänna att jag är glad över att läsa den här boken nu och inte för ett år sen, då skulle segerstämningen i boken känts för tjock. För mig återstår bara att önska lycka till med de publicitetsmässiga arrangemangen när det blir dags att packa ihop Barsebäck. Hr informationschef, hoppas ni kan gå under med flaggan i topp i pressmeddelandena!

Aktuellt med väder

Till slut en överbliven fråga från förra frågespalten.

Fråga: Vad ska man säga om vädret den här hösten?

Svar: En bra fråga. Mitt spantana svar var länge att det var för djävligt, man frös ju och för illa sen mitten av augusti. Men brittsommaren de sista veckorna har ju varit enorm – ack dessa klara dagar! Men jag vill som vanligt varna för en klichéartad väderleksuppfattning och brist på dialektik. Vad vi behöver nu är regn, bläst och kyla, inte minst för att frammana höstkänslorna. Det är många som underskattar dem – de kommer ju ofta i skymundan i litteraturen för s k värkänslor – men envar som vet att ta till sig dem vet att de kan ge upphov till en förunderlig värme. Missa inte årstidens attraktioner – finns det någon mer poetisk bild i Lund än en traktordriven betfora i backen på Tornavägen, idogt strävande på lågväxel i regnet med en lång kö av bilar bakom?

Lucifer

Tryck på!

Uttalande med anledning av strejken inom barnomsorgen i Lund.

Den kommunala barnomsorgen behövs. Redan efter ett par veckors strejk börjar det gnissla bland föräldrar, barn och på arbetsplatser. Barnen saknar sina dagliga rutiner och vill träffa sina kamrater och "fröknar". Föräldrar börjar bli pressade av att lå barnen med på sina jobb eller tvingas till tillfälliga lösningar. För föräldrar blir det också en stor ekono-

misk förlust. På många arbetsplatser bli inom sjukvården är det stora problem när föräldrarna måste stanna hemma hos barnen.

Kommunen har vissa åtaganden gentemot befolkningen. Den borgerliga kommunledningen har ansvar för att den kommunala barnomsorgen fungerar. Kommunens uppgift är att tillhandahålla god barnomsorg och inte att tjäna pengar på konflikten.

Kommunledningen är också arbetsgivare och har ansvar för att de anställda har bra arbetsvillkor och rimliga löner.

Kommunen vinner inte på att konflikten blir långvarig.

Vi uppmanar den borgerliga ledningen i kommunen att verka för att avtalsförhandlingarna åter-

upptas och att de anställdas rimliga krav tillgodoses, så att den kommunala servicen kan fungera igen.

Lund 1986-10-13
Vpk:s kommunfullmäktige-grupp genom
Kajsa Theander

Debuterade

på Märtenstorget gjorde i lördags Helge Björnsson, två veckor.

Citatet

I själva argumentationen för proletarietets diktatur hör man en demokratisk dialekt.

Sigrid Combuchen i DN 16.10

God start på fabrikshistoria

När man steg av tåget i Lund så sent som i slutet av 1950-talet var det första man såg Holmbergs Mekaniska Verkstad. Det var en stor fabriksanläggning från seklets början med ett gytter av hus och en stor skorsten inne på gården. Den låg på nuvarande Knut den stores torg. Det akademiska Lund visade först besökaren sin "industriella baksida".

Fabriksmiljön och arbetarnas villkor fick inga skönlitterära skildrare, konstaterade häromåret Nils Palmberg i sin bok "Litteratörernas Lund". Det tråkiga är bara att skildringarna av lundaindustrin, i synnerhet av dess grundertid vid 1800-talets slut saknas överhuvud taget. Dessto gladare blir man därför över Karl Gustaf Tappers avhandling "Industriarkitektur", som verkligen fyller en del av en stor lucka i litteraturen om Lunds historia. Fast det känns litet snopet att en konstvetare skulle vara först.

Järnbaneområdet

Tapper har avgränsat sina undersökningar till att gälla tiden 1856 (då järnvägen kom till Lund) till 1906. 1907 invigdes nämligen elverket och därmed var ångkraftsperioden i Lunds industri slut. Bokens tredje begränsning är geografisk: Tapper behandlar bara industrier belägna inom "järnbaneområdet", dvs det område som begränsas av Kung Oskars väg-Karl XI-gatan-Svanegatan-Lokföraregatan. Men inom dessa gränser fanns hela femton industrianläggningar!

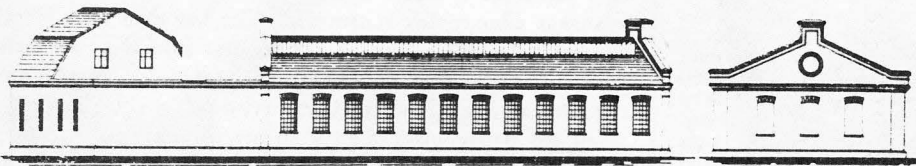
Och i förbifarten dokumenterar Tapper ytterligare 26 fabriker i Lund under den angivna perioden. Då har han utslutit all industriverksamhet som inte använder ångmaskiner, t ex handsmakerierna som på den tiden sydde med trampmaskin.

Lund var således en livlig industristad.

Ångsåg

Vad slags industrier fanns då? Jo flera mekaniska verkstäder och gjuterier (Holmbergs var störst) med produktionen inriktad på jordbruksredskap och mejerierustning. Armaturfabrik, raffinaderi, snickerifabriker fanns också.

Redan tidigt, 1898, grundades Bleckvarufabriken. Den flyttade förresten till Malmö 1908 och är nu känd som PLM. Fabriken låg i hörnet av Karl XI-gatan och Nils Bjelkegatan; huset finns kvar än idag men ombyggt till bostadshus.

Förslag till fabriksbyggnad för Armaturfabriken Carl Holmberg 1890. Fasad mot Västergatan och östgavel.

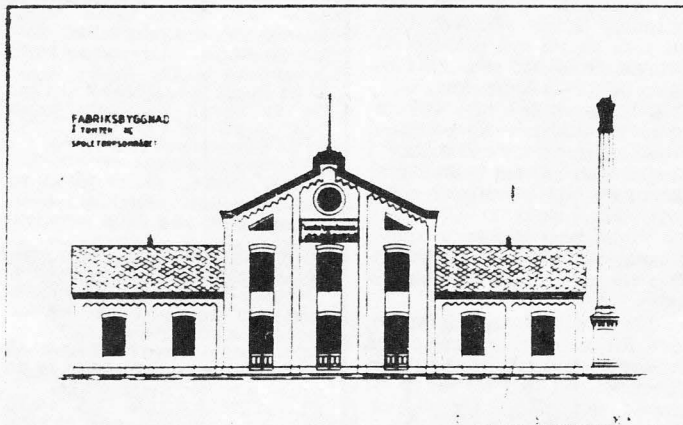
PS Efterlysning

I kv Carl Holmberg 18 eller 19 - med adress Bantorget 6 eller 8 - stod inne på gården in på 70-talet en manshög staty av en industriarbetare. Troligen en utsmyckning från fabriksområdet, som flyttats dit. Statyn är nu borta. Vet någon läsare var den tagit vägen?

Att Lund haft ett sågverk är väl inte riktigt vad man väntade sig Lennartssons Ångsåg låg emellertid i kvarteret Brädgården vid Clemensstorgets norra sida. Här sågades 1909 sju procent av länets virkesvolym.

Kapitalisterna

Lunds industrimän och kapitalister skymtar förbi i Tappers bok. Tyvärr bara skymtar för man ville gärna veta mer om företagarfamiljen Holmberg, om grosshandlarna Westrup med stora intressen i sockerindustrin. Och om den originella fabriker Bernlund, som pensionerade sig och byggde ett hus vid Spolegatan som var en kopia av kontorshuset på hans fabrik.

Östra fasaden av Lunds Kvarnbyggeri och Mekaniska Snickerifabrik.

Man anar också av boken att industrimännen blev mäktiga i Lund och tidigt skaffade sig inflytande genom styrelseposter i banker och genom att sitta i byggnadsnämnd och drätselkammare och fullmäktige. När t ex Holmbergs ville bygga ut Armaturen 1905 framtvingade han tillstånd att få köpa en bit av en gata (Västergatan väster om järnvägen) som annars skulle ha delat hans bygge i två.

Arbetarna

Och genom avhandlingens inriktning på arkitektur skymtar arbetarna ännu mindre. Men glimtarna väcker funderingar. Hur var det med de fyra större strejker som under perioden förekom vid industrierna: 1898 vid Holmbergs mekaniska, 1892 vid Lundboms Läder (senare Hildisch), 1898 tre månaders strejk vid Hildisch igen och 1902 vid Lennartssons Ångsåg?

I samband med beskrivningen av gasverket, grundat 1863, berör Tapper arbetsförhållandena. Gasverksarbetarna hade länge hög sjukdomsfrekvens jämfört med andra arbetare. När miljön vid sekkelkiftet förbättrades genom att man övergick till en annan typ av ugnar, förbättrades arbetarnas hälsa.

Bevara Armaturen

Intresset för att bevara industrimiljöer har varit mycket svårt i Lund. Idag finns inte någon

komplett industrianläggning kvar, bara enstaka bitar här och var. Särskilt beklagligt är det att man rev gasverket, unikt i landet. Nu återstår endast Armaturen som värd att bevara åt framtiden, menar Tapper. De delar som finns kvar är unika rester från Lunds industrihistoria.

Ett annat sätt att bevara Lunds industrihistoria vore att skriva om den. Nu finns en början. Vem fortsätter?

i.

Från det kommunala

Under motorvägen I

Förslaget från byggnadsnämnden att göra Råbyholms allé i södra Lund till Tetra Paks förbindelse under motorvägen till ett eventuellt nytt utbyggt Tetra Pak någonstans på Gastelyckan, är ute på remiss till berörda nämnder.

Kruxet med den här allén är att den har naturhistoriskt värde. Den är en fin del av området i sydöstra Lund. Landsantikvarie Karin Augustsson har sagt att hon tycker det är helt fel att bredda och förstöra den fina allén och göra den till Tetra Paks utfart. Politikerna som är för det förslaget kan inte ha varit och tittat hur där ser ut. De har nog bara sett på kartan hur vägsträckningen går, tror hon.

I våras kallade de boende på Persikan, ett område norr om Råbyholms allé, till ett möte för att tala om vad de tycker om förslaget att förstöra allén och för att få höra vad de olika partierna har för åsikt. De enda politiker från byggnadsnämnden som kom till mötet var Thomas Schlyter, vpk, och Ingegerd Rickardsson, fp.

Vpk vill självklart att allén ska bevaras, och Ingegerd Rickardsson lovade glatt att i folkpartiet verka för att allén ska bevaras. När frågan dök upp i byggnadsnämnden gjorde Ingegerd dock inte ett skvatt för att rädda allén. Hon avstod från att rösta i frågan.

Vpks förslag i byggnadsnämnden är att Landerigrändens, en parallellgående väg söder om allén, görs till utfart för Tetra Pak. Detta förslag är bättre på två sätt. Dels finns redan en viadukt under motorvägen, dels har det nyligen framkommit ett förslag om att Tetra Paks nya industriområde på Gastelyckan ska byggas söder om Landerigrändens förlängning, alltså en bra bit söder om allén.

Byggnadsnämnden vill inte gå med på vpks förslag. Ågaren till Råbyholms gård, Wadmark, vill helst inte ha någon utfart alls, men hellre allén än Landerigrändens.

Kommer byggnadsnämnden att förstå de naturhistoriska och praktiska skälen eller kommer de att svika de boende i området och låta Råbyholms allé gå under?

Under motorvägen II

Frågan om gång- och cykelväg mellan Norra Fäladen och Östra Torn tas upp av Stig Nilsson (vpk). Han skriver att eftersom det redan finns färdiga viadukter under Norra ringen och motorvägen är det bara en väg mellan dem som behövs. Han frågar om ordföranden i park- och naturvårdsnämnden och i gatunämnden vill medverka till att en sådan läggs ut 1987.

Grattis

Gamla tiders dagstidningar var inte så dumma. De hade visserligen inte en massa läckra bilder men var ändå trevliga att läsa, inte minst på grund av den ofta friska och uppriktiga debatten. Och trots det blygsamma formatet gav de plats åt sånt som inte finns i dag, t ex utförliga referat från of-

fentliga möten och fullmäktigesammankomster. Och riksdagsbrevet var en viktig kanal mellan riksdagsledamoten och hans valkrets före pressombudsmännens och informationssekreterarnas tid.

Nu ser vi att Arbetets lundsidor har tagit upp traditionen genom riksdagsbrev från Lennart Pettersson VB har länge haft planer i samma riktning men konkurrenterna från Kiliansgatan hann alltså före. Vi gratulerar.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till **Veckobladet**,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer: Postadress:

Gärna rostig

Torbjörn Fagerström heter en nyinstallerad professor i det nya ämnet teoretisk ekologi. Han har redan blivit uppmärksam. Han förklarar nämligen att han tänker missköta sin tjänst genom att tv inte vara i Lund så ofta utan hemma i Uppsala hos familjen Hans fru får inte jobb i Lund och har därför inte råd att flytta med. Fagerström har i Svenska Dagbladet sagt att detta visar hur orimligt låga de svenska professorslönerna är.

Nu har Lunds Universitet Meddelar (LUM) följt upp med en intervju. Torbjörn Fagerström upprepar hur måttliga hans krav faktiskt är. "Jag är inte ute efter en massa pengar men vill ha så att jag klarar mig", säger han. "En bil t ex, gärna rostig och gammal, är viktig när man har två barn."

Ack ja. I skogen dör träden. En vacker dag kommer kanske en person med elementära kunskaper i praktisk ekologi och utsätter professorns bil för lämplig behandling.

Grr

Den offentliga sektorn är och har varit kvinnornas arbetsmarknad. Just nu håller denna sektor på att dras in i en storkonflikt. Striden gäller följsamheten, dvs ska den offentliga sektorn ha sämre löneutveckling än den privata. För vår del är svaret klart, vi vägrar att vara ett b-lag på arbetsmarknaden.

Med oro har vi konstaterat, att människor i allt större omfattning lämnar våra yrken för att söka sig till nya och mer välbetalda. Samtidigt som allt färre söker sig till utbildningarna.

I Lund har SFL tagit ut kommunala musklärare, förskollärare, fritidspedagoger och vårdlärare i strejk. Våra arbeten bedrivs med människor, och i konflikt drabbas oundvikligen dessa.

Vi beklagar djupt de konsekvenser som konflikten kan medföra för barn, ungdomar och föräldrar.

Strejken är ett trubbigt vapen, men för oss en sista utväg att nå fram till ett avtal. Vi vädjar om forståelse och stöd för att nå ett snabbt slut på en för alla påfrestande konflikt.

Svenska Fackläraförbundet i Lund

BLÄSORKESTERN. Fr 17.10 kl 15 samling Stortorget. Sö 19.10 kl 18 novetter och trä, kl 19 stora orkestern, nr 131, 136, 137, 147, Märk hur vår skugga och Ett glas öl inför appellmötet 25.10. HCK. To 23.10 paneldebatt om den sociala servicen för handikappade i Lund. Stadshallen kl 19.

AMNESTYs kampanjvecka: Må 20 filmen "Licence to kill", cirkelrum 1 19.30. Ti 21 Öppet hus Gröneg 7 kl 17. On 22 filmen "Amnesty grupp 264", cirkelrum 1 kl 19.30. Fr 24 insamling på stan 16-19. Lö 25 dito kl 10-13.

SKAF & SFL. Fr 17.10 kl 15 demonstration, samling Stortorget. Slut upp, alla sympatisörer!

VPK. Styrelsen inställd må 20.10. Appellmöte på Fäladstorg fr 17.10 kl 17. Tarcisio Bommarco och Kajsa Theander talar om hotande nedskärningar där.

KONTAKTKOMMITTEERNA på Norra Fäladen. Må 20.10 kl 19.30 debatt med kommunpolitiker.

KLOSTERGÅRDEN. Lö 18.10 kl 12-17 Föreningsmssa. På kvällen dans.

LOPPOR!

Har du loppor hemma? Kalla inte på Anticimex. Lämna i stället lopporna till KU Lund på expeditionen, Bredgatan 28.

Vi kommer att ha loppmarknad på Mårtenstorget om lördagarna. Kläder och prylar och böcker mottas tacksamt men inte möbler. Tack på förhand!

KU Lund

**kommunistisk
kommunalpolitik**

Kompols möte den 20.10 inställt. Fullmäktigekamrater deltar dels i en debatt om barnomsorgen i Folkets hus, Holmbergssalen kl 19, dels i en debatt om Norra Fäladen, Magistratsvägen 13, kl 19. Gå dit och lyssna!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf L Nilson, Gunnar Sandin & Lasse Svensson.

Kontaktredaktör för nästa nummer Finn Hagberg tel.129098.

Charles Taylor HEGEL

Charles Taylors mastodontverk på 800 sidor utgör det första verket på svenska överhuvud om Hegels filosofi, hans plats i idéhistorien och hans bestående vikt och aktualitet. Professor Charles Taylor placerar in Hegel i ett filosofihistoriskt sammanhang och beskriver hans förhållande till samtidens intellektuella och andliga frågor.

I tidigare Hegel-introduktioner har författarna oftast gått i endera av två möjliga fällor. Antingen har man förenklat och gjort Hegel förfärligt tydlig och enkel - till priset av att hans filosofi förvanskas eller rentav censureras. Eller har man varit Hegel helt igenom trogen och skrivit en kommentar som är av den arten att läsaren till slut lättad går till originalet för att förstå kommentaren. Dessa båda fällor undviker Taylor på ett skickligt sätt.

Han ger pedagogiskt men utan att förenkla en utförlig framställning av Hegels filosofi. Vi får för första gången möjlighet att förstå systemets inre förbindelser utan att övervåldigas eller skrämmas av dess tekniska sidor.

Översättning: Sven-Erik Torhell. Granskning: Donald Broady, Horace Engdahl och Gunnar Sandin.

800 sidor. Ca-pris: 295:- Förlagets pris: 205:-

Beställ boken snabbast och billigast genom att ringa

046/18 98 90 eller 08/38 80 46

eller titta in på Kävlingevägen 1 (butiken)

SYMPOSION BOKFÖRLAG

